

**MUZEUL NAȚIONAL AL MARINEI ROMÂNE
- REPER CULTURAL UNICAT ÎN ROMÂNIA -**

Muzeul Național al Marinei Române a fost înființat la 29 mai 1969, este organizat pe criteriul tematico-cronologic, în conformitate cu periodizările istoriografiei românești și are patru secții - epocile veche, medie, modernă și contemporană - prezentate pe parcursul a 30 de săli.

În prima parte, se află obiecte tridimensionale - basoreliefuri, mulaje după documente epigrafice, monede, amfore și machete navale, ele transmit informații despre începutul navigației pe aceste meleaguri. Tot aici sunt expuse și primele personaje alegorice, în mărime naturală, din cele mult mai numeroase existente în muzeu, întruchipând luptători daci și romani. Figurile, ce parcă stau să vorbească, veșmintele și armele executate în exclusivitate cu mijloace manuale caracteristice acelor timpuri străvechi produc un efect deosebit asupra vizitatorului. Acestor ilustrări li se adaugă obiecte originale cu **valoare** istorică considerabilă: ancore, amfore romane ș.a. O astfel de amforă, păstrând conținutul uscat de seu de oaie, datează din secolul al II-lea d.H. și a fost descoperită în Marea Neagră în anul 1982, la o adâncime de 40 metri, la Est de Constanța.

Toate exponatele se constituie în argumente care vin să demonstreze continuitatea și dezvoltarea navigației în Dacia romană și, mai apoi, în perioada de formare a poporului român.

La rândul lor, moldovenii lui Ștefan cel Mare, cu o prezență îndelungată la litoralul Mării Negre, prin cetățile-porturi Chilia și Cetatea Albă, s-au implicat în comerțul maritim. Pânzarele moldovenești, apte să lupte pe apă și să facă negoț, transportau pe Marea Neagră mărfuri, la Istanbul și chiar mai departe, în Marea Egee și Mediterană, până în Creta. Facsimilele manuale, reproducând fidel vechi documente ce menționează legăturile domnilor Țării Românești și ai Moldovei cu alte zone ale lumii prin intermediul navigației, un imens vitraliu în centrul căruia figura marelui Ștefan veghează, parcă, asupra cetăților, bisericilor și pânzarelor moldave, machete de nave, arme originale, piese rare, datând din secolul al XV-lea, sunt numai câteva din exponatele cu ajutorul cărora istoria navigației în evul mediu românesc capătă verosimilitate și culoare. Pentru aceeași perioadă, muzeul prezintă și unul din cele mai valoroase obiecte aflate în patrimoniul său, o monoxilă în lungime de 10 metri, datând din secolul al XV-lea, descoperită în albia Crișului Alb. Reproduse ale unor picturi murale reprezentând corăbii cu pânze, ce se constituie în podoabe plastice și documente de preț pe zidurile unor mănăstiri românești, sunt însoțite de obiecte autentice și rare, specifice navigației. O frumoasă frescă și alte lucrări de grafică sunt rezervate acțiunilor navale întreprinse de flota Țării Românești în timpul lui Mihai Viteazul, Domnul primei Uniri a românilor de la 1600. Un număr mare de documente facsimilate manual, machete de nave, stampe, monede și arme vorbesc despre existența categorică a unei Marine românești, în pofida monopolului de navigație instituit de otomani după căderea Constantinopolului.

Abia în 1829, prin tratatul de la Adrianopol navigația pe Dunăre și Marea Neagră a fost declarată liberă, iar navele românești aflate sub pavilion propriu puteau să lase în urmă „drumul fără pulbere” al bătrânului Danubiu ajungând pe mare până la Constantinopol și în însoritele porturi mediteraneene. În același timp, apariția primelor formațiuni, în anii '30, ale armatelor naționale permanente în Moldova și Țara Românească a dat posibilitatea creării flotilelor celor două Principate. Machete reprezentând „sfertul de șaică” și „jumătatea de șaică”, de fapt șalupe

canoniere ce s-au numărat printre primele nave militare românești, pavilioanele acestora și armament original pe care l-au avut în dotare, prezentarea primelor uniforme de ofițer și soldat ale Flotei din Muntenia, după reglementările din 1850 și a celor marcate de influența franceză, intrate în dotare după 1860, macheta primei nave propulsate de forța aburului din dotarea flotei de război - vaporul cu zbaturi „România”-, sunt numai câteva din punctele de atracție care contribuie la introducerea vizitatorului în atmosfera de început a epocii moderne.

Dar vor mai fi necesare trei mari și importante momente în istoria românilor - Unirea Principatelor sub Alexandru Ioan Cuza, instaurarea domnitorului Carol I, în 1866, obținerea Independenței în urma războiului din 1877-1878 - pentru ca strădaniile înaintașilor să se contureze în ceea ce va deveni Marina Română cu cele două componente ale sale: navigația comercială, menită să devină o instituție de bogăție și mândrie națională și flota militară, datoare să apere fruntariile de apă ale țării și traficul român în Marea Neagră.

Pe parcursul întregului muzeu, s-a urmărit prezentarea acestei problematice diverse și demonstrarea faptului că de-a lungul istoriei, Marina s-a dovedit a fi o necesitate atât economică, dar și militară, iar oamenii mării, implicați în toate momentele de restriște ale neamului, adevărați eroi.

Campaniile militare din anii 1877-1878, 1913, 1916-1918, 1941-1945 au implicat din plin Flota Maritimă și Fluvială Română în confruntări directe pe apă și chiar pe uscat. Participarea Marinei la ostilități este ilustrată cu documente și obiecte care au aparținut unor personalități militare și eroi căzuți în aceste războaie, mine, torpile, arme de diferite tipuri. O importanță la fel de mare a fost acordată și anilor de pace, ani în care politica navală a guvernelor a urmărit aplicarea unor programe de pregătire a viitorilor marinari și de dezvoltare a Marinei menite să ridice această armă la nivelul necesităților României Întregite.

Unul din cele mai importante momente a fost faptul că, în anul 1882, sosea din Anglia nava-școală „Mircea”, care va deveni un simbol al Marinei Militare Române.

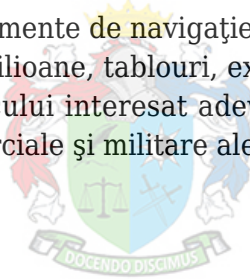
După constituirea Statului Național Unitar Român, întreaga perioadă interbelică a fost marcată de preocuparea factorilor de răspundere pentru organizarea și dezvoltarea unei Marine Militare și Civile moderne, care să-și dovedească eficiența atât în timp de pace, cât și de război. Cu ajutorul machetelor și a numeroase obiecte originale, expoziția de bază a muzeului ilustrează intrarea în serviciu a noi nave militare și comerciale, a navei-școală „Mircea” (II), prezintă evoluția școlilor marinei, aspecte legate de înființarea Ligii Navale Române ș.a. Ultimele săli ale muzeului sunt dedicate perioadei de refacere a Flotei Militare și Civile după 1947, proces care a demarat greu, mai ales din cauza controlului sovietic exercitat în primii ani după război.

Vizita se încheie cu o galerie de machete navale atât militare cât și civile. Într-o impunătoare vitrină centrală, alături de machetele navelor militare construite în șantierul național, în frunte cu distrugătorul „Mărășești” și fregata „Regele Ferdinand”, se află și capetele de serie ale celor mai moderne nave comerciale, printre care: petrolierul de 150.000 TDW „Libertatea”, mineralierul de 55.000 TDW „Tomis”, cargoul multifuncțional de 15.000 TDW „Rovine”, nava Ro-Ro „Pașcani”, specializată pentru transportul vehiculelor rutiere pe roți, traulerul „Parâng”, baza frigorifică „Polar”, prima platformă de foraj marin „Gloria” și alte machete de nave fluviale și tehnice.

Parcul expozițional exterior este un alt mare punct de atracție. Aici este locul unde pot fi admirate trei nave originale, elice și ancore de mari dimensiuni, piese de artilerie și monumente dedicate celor care și-au pierdut viața în războaie sau pe mare.

În ansamblu, Muzeul Marinei Române, prin zeci de machete reproducând toate tipurile de nave existente în Marina noastră militară și comercială, de la începuturile ei și până în zilele noastre, instrumente de navigație, documente, armament alb și de foc, ancore, elice, lentile de faruri, drapele și pavilioane, tablouri, exponate de o deosebită valoare științifică și documentară, conturează în fața publicului interesat adevărata istorie a navigației române, dezvoltarea tehnicii navale, a relațiilor comerciale și militare ale Marinei.

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Dr. **ANDREEA ATANASIU-CROITORU**
Independența prin cultură
Șef Secție Istoria Marinei
Muzeul Național al Marinei Române

0%

User Rating: Be the first one !